

Avís de querella

Aquesta setmana EL TEMPS ha de fer-se ressò, forçosament, d'un avís de querella. No és el primer. Això sí, aquest és únic, si mirem des d'on prové: Fernández Valenzuela, president de la Diputació d'Alacant, presumptament implicat en distintes irregularitats de les quals només aquesta publicació ha donat notícia, si bé que sols parcialment, juntament amb Joan Lerma i Garcia Miralles, com a secretari general i president del PSPV-PSOE, respectivament.

Un avís de querella sempre és desagradable. En aquest cas, a més, especialment. Primerament, i no és el més important, perquè els destinataris ens en vam assabentar gràcies a una agència de notícies, en un primer moment, i a través dels diaris, l'endemà ja. La legislació d'aquest estat democràtic ofereix uns altres camins, d'entrada, per desmentir o corregir afirmacions que es consideren equivocades o lesives. Hi ha el dret de rèplica, per exemple.

En segon lloc, pel que té de greuge comparatiu respecte a d'altres personatges polítics o mitjans de comunicació. Sense anar més lluny, mentre s'anunciava aquesta querella contra EL TEMPS, Vicente González Le Pen Lizondo (en afortunat rebateig del mestre de periodistes, Pérez Benlloch) perpetrava unes duríssimes acusacions contra les nostres institucions i contra càrrecs públics socialistes, barrejant conceptes com traïció i terrorisme, amb el suport incondicional d'un diari d'extrema dreta de la ciutat de València que, ves per on, subvenciona de distintes maneres la nostra Generalitat. I tot plegat, amb una impunitat absoluta. Segons sembla, a alguns líders socialistes, aquest setmanari els fa més por que el feixisme.

La primera querella contra un mitjà de comunicació impulsada des del partit que governa en aquest país pareix que caurà sobre EL TEMPS. I ací cal recordar que la primera publicació periòdica escrita íntegrament en català, ja en la postguer-

ra, GORG, va ser obligada a tancar per l'administració franquista. Si, per a desgràcia de la llibertat d'expressió, el senyor Fernández Valenzuela decideix donar via lliure a aquesta querella, seran els tribunals qui tindran la darrera paraula.

Ara bé, considerem que l'intent, per part del senyor Valenzuela, de desqualificar l'autor de l'article, acusant-lo d'ex-trotskyista, pot ser un mètode perillós. Per exemple, el molt honorable president de la Generalitat valenciana també va ser-ho, trotskyista.

Per cert, parlant de l'altre possible querellant, Joan Lerma, haurem de recordar-li que un primer decret d'ajuda a les publicacions d'aquest país fetes en català —redactat pel conseller Rafael Blasco— va ser tallat sobtadament des de la presidència de la Generalitat. El mateix corrent de pressió, dominant en els corredors del palau del carrer de Cavallers, extensible a les diferents conselleries satèl·lits, ha boicotejat publicitàriament, de manera sistemàtica i a les clares, aquest setmanari.

Mentre protagonitza aquest boicot, el president Lerma no s'està de salvar, amb una important injecció econòmica, d'altres mitjans d'informació editats a la ciutat de València, i en castellà.

Molt podríem parlar-ne, encara. I, malgrat totes aquestes actituds, EL TEMPS ha aparegut cada setmana, amb menys ajudes i publicitat institucionals que els altres mitjans de tot el País Valencià, però, a canvi, amb una definició de continguts que, a poc a poc, ha anat aclarint-se més, en lloc d'aigualir-se, com han forçat i forcen tants intents.

Una darrera anotació. EL TEMPS és un setmanari independent, una revista oberta al pluralisme ideològic, on totes les tendències de totes les forces democràtiques poden dir la seua, matisar i rectificar la informació. Una dada que no ens caldria recordar. □

El Temps